

РЕШЕНИЕ

№ 5464

гр. София, 17.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора КОСТОВ, като разглежда дело номер **5814** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Софийски университет „Св. К. О.” с адрес
[населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 26.04.2012г. на СОФИЙСКИ
РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 106-и състав по нахд №
17189/2011 г., с което е ИЗМЕНЕНО наказателно постановление № 22-2202543 от
14.04.2011 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда”
[населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на
труда (КТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет
хиляди) лв. за нарушение на чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 КТ, като е НАМАЛЕН
размера на наложената санкция от 5000 лв. на 1500 (хиляда и петстотин)
лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния
закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.
Касаторът поддържа, че веднага след дадените му предписания е сключил
трудов договор с лицето Н. Н., с което е изпълнил задължението си по чл.62,
ал.1 КТ и е налице основание за приложение на чл.415в КТ. Касаторът
претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното
решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено наказателно

постановление № 23-2302223 от 20.10.2010 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място], алтернативно да бъде приложена нормата на чл.415в КТ и случаят да се квалифицира като маловажен.

Ответникът по касационната жалба Дирекция “Инспекция по труда” [населено място] оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 26.04.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав по нахд № 17189/2011 г. е изменил наказателно постановление № 22-2202543 от 14.04.2011 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лв. за нарушение на чл.63, ал.2 КТ, като е намалил размера на наложената санкция от 5000 лв. на 1500 (хиляда и петстотин) лв. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Л. Д. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказано лице, в качеството му на работодател, е нарушило нормата на чл.62, ал.1 КТ, като е допуснал до работа на длъжност „портиер” лицето Н. Й. Н. в сградата на СУ „Св. К. О.” без сключен трудов договор с писмена форма, въпреки наличието на съществени елементи от трудовото правоотношение – определено работно място, определено работно време, трудово възнаграждение и регламентирани почивки. Районният съдия е изложил мотиви за неприложимост на разпоредбата на чл.415в КТ, тъй като за работника Н. са произтекли вредни последици от нарушението - същият е бил лишен от правата и защитата, която дава трудовото правоотношение, вкл. ползването на осигурителни права, зачитане на положения труд за трудов и осигурителен стаж и др.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 106-и състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 20.01.2011 г. актосъставителят Л. Д. С. на длъжност „главен инспектор” в Д „ИТ” – С., извършила проверка в Р. на СУ „Св. К. О.”, находящ се в [населено място], [улица], където установила лицето Н. Й. Н., ЕГН [ЕГН] да полага труд като „портиер” без

сключен писмен трудов договор. В собственоръчно попълнена декларация лицето е посочило, че работи като „охранител”, считано от 13.12.2010г. с работно време от 07:00 ч. до 19:00 часа. При проверка по документи на 27.01.2011г. бил представен сключен със същото лице трудов договор от 24.01.2011г.

Нормата на чл.61, ал.1 КТ въвежда императивно задължение за двете равнопоставени страни по трудовото правоотношение (работник и работодател) да сключат трудов договор преди постъпването на работника на работа. Едновременно със сключването на писмен трудов договор (чл.62, ал.1 КТ) работодателят е длъжен да предостави на работника преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от Териториалната дирекция на НАП (чл.63, ал.1 КТ). Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в нормата на чл.66, ал.1 КТ - място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнителни възнаграждения, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от собственоръчно попълнена от Н. Й. Н. декларация – място на работа, постъпване на 13.12.2010г., длъжност „охранител”, работно време от 07:00 часа до 19:00 часа, с график два работни и два почивни дни.

При тези данни по делото, установени безпротиворечиво от показанията на свидетелката С. и писмените доказателства, районният съдия при правилно приложение на материалния закон е приел, че е осъществен състава на нарушението по чл.62, ал.1 КТ – работодателят е нарушил императивното изискване правоотношенията да бъдат уредени като трудови, със сключването на писмен трудов договор.

Съгласно чл.415в КТ (ред. към датата на установяване на нарушението и налагане на наказанието от Д.в. бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.) за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. В случая нарушението е установено на 20.01.2011г. и е отстранено веднага след установяването му по смисъла на разпоредбата на чл.415в КТ – на 24.01.2011г. Касационната инстанция не споделя доводите на районния съдия, че за работника са произтекли вредни последици от липсата на сключен трудов договор, тъй като същият доброволно (чл.9 ЗЗД) е приел условията и сключил граждански договор от 13.12.2010г. при същите условия. Именно за нарушителите, които веднага след установяване на нарушението са предприели мерки за отстраняването му законодателят е предвидил привилегирован състав на маловажни нарушения по чл.415в КТ при кумулативно наличие на посочените в нормата предпоставки. Касационната инстанция приема, че в конкретния случай тези законови предпоставки са изпълнени – нарушението е отстранено веднага след установяването му и по делото липсват данни за настъпили конкретни вредни последици за работника. Действително разпоредбата на чл.415в, ал.2 КТ предвижда забрана за приложението на нормата на чл.415в КТ за нарушения на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ, но същата е

публикувана в Д.в. бр.7/24.01.2012г. и като материално правна норма няма обратно действие. Съгласно чл.3, ал.1 ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, като в случая не е налице по-благоприятно за наказаното лице законодателно решение с последвалите изменения на нормата на чл.415в КТ. Съобразно задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 3/10.05.2011г. на ОСК на ВАС административният съд има правомощието като касационна инстанция да преквалифицира нарушението, описано в наказателното постановление, като "маловажно нарушение" по смисъла на [чл. 415в от Кодекса на труда](#). Касае се за императивна материално правна норма, поради което касационната инстанция следи служебно за приложението ѝ. По вече изложените съображения относно наличието на предпоставките за приложение на чл.415в, ал.1 КТ съдът намира, че в случая е допуснато «маловажно нарушение», което следва да се санкционира с имуществена санкция в размер на 100 лв. По изложените съображения и като е не е установил наличието на основание за приложение на нормата на чл.415в КТ районният съдия е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК – неправилно приложение на материалния закон. Ето защо и на основание чл.221, ал.2 АПК решението следва да бъде отменено като неправилно. След отмяната на решението на СРС настоящата инстанция е компетентна да реши спора по същество – чл.222, ал.1 АПК, доколкото не са налице основанията по чл.222, ал.2 АПК за връщане на делото за разглеждане от друг състав на СРС – делото е изяснено от фактическа страна, със събиране на писмени и гласни доказателства. По същество на спора на основание чл.415в КТ на касатора следва да бъде наложена имуществена санкция в размер на 100 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 26.04.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав по нахд № 17189/2011 г., с което е изменено наказателно постановление № 22-2202543 от 14.04.2011 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) на СУ „Св. К. О.” е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лв. за нарушение на чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 КТ, като е НАМАЛЕН размера на наложената санкция от 5000 лв. на 1500 (хиляда и петстотин) лв.и вместо него

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2202543 от 14.04.2011 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда на СУ „Св. К. О.”, БУЛСТАТ[ЕИК] с адрес [населено място], [улица] наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 КТ, като на основание чл.415в КТ налага имуществена санкция в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2